

[Hans Rasmussen.]

at anbefale. Gennem dette Ændringsforslag vises der et Hensyn til Dommerne i Højesteret og Præsidenter for de kollegiale Retter med Hensyn til deres Pensionsforhold. Motiveringen er her den, at man indrømmer Rigtigheden af det, der f. Eks. er sagt i et af Bilagene, der stammer fra Højesteret, dels at de paagældende under Hensyn til den hidtidige Praksis har kunnet regne med, at Forholdene for deres Vedkommende vilde blive saaledes som nu foreslaaet, og dels at de Lønningsvilkaar, som gælder for Højesteretsdommere, sammenlignet med de Indtægter, som fremragende Jurister vil kunne opnaa ude i det private Erhvervsliv eller som Sagførere, ikke er saa gode, saa det ikke kan være paa sin Plads at tage det Hensyn, man har foreslaaet at tage gennem det stillede Ændringsforslag. Ændringsforslaget er stillet af Justitsministeren, men Udvalgsflertallet har tiltraadt det.

Endelig skal jeg blot nævne, at der er stillet Ændringsforslag om at udskyde Lovens Ikrafttræden i nogle Maaneder. Det er sket under Hensyn til, at det maa kunne siges at være rimeligt, at Dommere, der bliver nødt til at fratæde, faar passende Tid til at søge ny Bolig, hvad der vil blive nødvendigt for fleres Vedkommende, idet adskillige af de Dommere, der bliver Tale om at afskedige, har Embedsboliger.

Endvidere vil jeg gerne anmode den højtærede Justitsminister om at bekræfte sin Tilslutning til den Henstilling, der er gjort vedrørende Politimestrenes Pensionsforhold. Fra Politimesterforeningen er der fremkommet en Henstilling, og Udvalgets Flertal indrømmer, at det, der taler for at forbedre Pensionsforholdene for Dommerne, paa samme Maade gør sig gældende for Politimestrene, om hvem det ligeledes kan siges, at de som oftest først i en sen Alder kommer til at overtage deres Embede, men de fleste af dem har forud været i det offentlige Tjeneste i en kortere eller længere Aarrække, og derfor kan vi finde det rimeligt, at man viser dem det Hensyn, der her er Tale om. Jeg ønsker altsaa blot ved denne Lejlighed at afeske Ministeren den Tilslutning, jeg ventet, han vil give den Henstilling, der vedrørende dette Forhold er fremkommet i Betænkningen.

Til allersidst skal jeg paa Flertallets Vegne udtale, at naar denne Lov bliver vedtaget, er det en Forventning fra Udvalgsflertallets Side, at Bestemmelsen i sidste Punktum i Grundlovens § 71 kun rent undtagelsesvis vil blive benyttet i den kommende Tid.

Pürschel: Om dette Lovforslags Forenelighed med Grundloven er der talt ved første Behandling, og jeg kan henvise til, hvad jeg da udtalte. Det er nu givet, at Lovforslaget bliver gennemført, jeg tror ogsaa, man kan betragte det som givet, at dets Grundlovsmæssighed vil blive prøvet ved Domstolene, saa vidt jeg har forstaaet de Stemninger, der gør sig gældende indenfor en Kreds af Dommerne.

Der er ved den Skikkelse, Lovforslaget nu faar, vundet noget, nemlig dette, at Højesteretsdommerne bliver meget lidt direkte interesserede i den Afgørelse, der skal fældes, og det er en af de Ting, jeg ønsker at fremhæve til Fordel for denne Ordning, som jeg i øvrigt ikke mener at kunne billige. Allerede ved Lovforslagets første Behandling gjorde jeg opmærksom paa, at det formentlig vilde være ønskeligt at ændre ved Pensionsbestemmelserne, saaledes som det nu er sket ved et af de Ændringsforslag, der er stillet; dette billiger vi naturligvis fra vor Side lige saa vel som den Udtalelse med Hensyn til Politimestrenes tilsvarende Forhold, der blev fremsat af den ærede Ordfører. Vi er ogsaa tilfredse med, at Lovens Ikrafttræden er udskudt noget, hvorved der dog tages noget Hensyn til de Dommere, som nu sidder i Embederne, men skal forsvinde efter denne Lovs Vedtagelse.

Naar jeg, skønt jeg ikke mener, at Lovforslaget er uforeneligt med Grundloven, ikke vil kunne stemme for det, er det, som jeg har gjort Rede for i Betænkningen, fordi jeg mener, at det Skel, man her sætter mellem Dommerne, mellem paa den ene Side Medlemmerne af Højesteret og Præsidenterne i de kollegiale Retter og paa den anden Side alle andre Dommere, er principielt meget uheldigt, det vil efter min Mening virke urigtigt, og jeg tror navnlig, det vil virke urigtigt, fordi man, naar man endelig vil trække en Grænse, har trukket den paa et efter min Mening urigtigt Sted.

Vilde man skabe en Fortrinsstilling for visse Klasser af Dommere — en Fortrinsstilling, jeg ikke finder urimelig efter den Vægt, man samfundsmæssigt bør lægge paa at have de bedst mulige Kræfter paa Dommerpladserne —, burde man efter min Mening ikke trække Grænsen saaledes, at Landsretsdommerne var nedenfor den, men saaledes, at de var ovenfor den. Derved vilde man naa at skabe et Motiv for Dommere i Landsretterne, som føler sig mere tiltalt af den Virksomhed at være Afdelingsformænd og navnlig at være Nævningetingsformænd, til at forblive i Landsretterne, og